

## **DRIE INSTANTIES UITGELEGD AAN KINDEREN**

### **Over JEUGDBESCHERMING**

Spreektekst van videofilmje.

Wat zorg moet zijn en wat bescherming moet zijn, is helemaal geen zorg en is geen bescherming. Als het niet goed gaat met een kind, dan is observatie en onderzoek door een deskundige nodig. En als er thuis in een gezin slechte dingen spelen of er zijn grote spanningen, dan is eerst een onderzoek nodig. En moet er gekeken worden naar een oplossing thuis. Wie kan er wat doen? Dat het beter kan gaan nu en later. Nu is er een afdeling, een dienst van jouw gemeente en die moet bestaan van uithuisgeplaatste kinderen. Kinderen, die niet of haast niet meer thuis komen, nu niet en ook later niet. Die afdeling heet dan officieel Jeugdbescherming.

Een paar jaar geleden was de naam nog Jeugdzorg.

Zorg geeft deze Jeugdbescherming helemaal niet. Jeugdbescherming organiseert alleen zorg voor kinderen en jongeren. Die zorg is dan een uithuisplaatsing. Jeugdbescherming krijgt geld voor uithuisplaatsingen, voor uithuisgeplaatste kinderen via afspraken of regels of regelingen.

Jeugdbescherming organiseert het zelf dat kinderen soms heel onverwacht – soms ook zelfs met politie erbij - uit hun huis worden gehaald. En dan word jij in een speciale auto naar een ander gezin gebracht. Zo'n gezin wordt ook wel pleeggezin genoemd. Dat woord pleeggezin gebruikt Jeugdbescherming liever niet meer en dan wordt zo'n pleeggezin gezinshuis genoemd, dat klinkt dan veel prettiger volgens JB.

Om het nog leuker te maken praten ze bij Jeugdbescherming ook niet over uithuisplaatsing, maar over voogdij. Kijk maar op al hun sites. En zo zijn er meer woorden, die lang niet altijd even duidelijk zijn zoals: begeleid bezoek ( dan zie jij je vader of moeder met een vreemde erbij). Of perspectief- biedend gezin : dat is gewoon dat gezin waar je voor altijd gaat wonen. Een verkapte vorm van verkoop van jou ...

Wat ook erg opvalt is dat Jeugdbescherming het zo organiseert dat jij je vader of moeder nog maar weinig meer ziet. Ben je al weg bij je vader of moeder, broer of zus, hoe erg is dat.

Jeugdbescherming zegt dan ook nog dat je maar eens per 3 week 1 uurtje bezoek van hen mag krijgen. En zo wordt je als vanzelf ziek van verdriet en kun je niet meer goed slapen. Papa of mama worden een vreemde.

Alles bij elkaar is Jeugdbescherming een slechte zorg. En die Jeugdbescherming heeft zelf geen deskundigen in dienst, maar schrijft wel allerlei dingen op n.b. voor de kinderrechter. Die kinderrechter, die ineens over jou toekomst beslist. Jeugdbescherming zorgt voor dingen als heel weinig bezoek voor jou en dat is juist sterk beschadigend voor jou. En jouw vader en moeder zijn erg verdrietig en worden ook ziek van al die dingen, die Jeugdbescherming doet.

Heel belangrijk is wat ik wil zeggen over al die rapporten, die papieren van Jeugdbescherming. Er staan vaak dingen in die rapporten, die niet waar zijn. Dat heet dan dat Jeugdbescherming niet doet aan waarheidsvinding, aan feitenonderzoek. . Met andere woorden: de rapporten, de papieren zijn onbetrouwbaar, niet deskundig. Je kunt het ook valsheid in geschrifte noemen of smaad, laster, smaadschrift. Of mogelijk medische desinformatie. Jeugd"bescherming" is een semi( half)-ambtelijke dienst van de gemeente en alles moet volgens de wetten wel naar waarheid worden opgeschreven.,

## Over RAAD KINDERBESCHERMING

Dit is een soort kantoor van de landelijke overheid en dit is wat moeilijker uit te leggen. Jeugdbescherming is van de gemeente of een groepje van gemeenten. De Raad Kinderbescherming is niet van de gemeente maar van het land, van de (landelijke) overheid. Het is een zelfstandig, een eigen kantoor, een eigen instantie. Maar is wel verbonden met weer een ander deel van het land, de overheid en dat noemen we dan het Ministerie van Justitie. Raad Kinderbescherming zegt dat ze onderzoeken doen, maar het zijn eigenlijk alleen maar gesprekken, die ze doen; ze onderzoeken niets of vragen geen hulp van andere specialisten/deskundigen. De mensen van de Raad K. noemen zich raadsonderzoekers, maar ze onderzoeken niets. Want vaders en moeders, die daar op gesprek moeten of al zijn geweest, krijgen een en ander te horen over de situatie thuis, maar dat zijn allemaal dingen, die al bekend zijn en ook al staan opgeschreven in de rapporten van de Jeugdbescherming. En als vader of moeder naar de kinderrechter moeten om over jou te praten, dan zitten de mensen van de Raad K. er wel altijd bij en zeggen soms ook wel wat. De Raad K. werkt veel samen met de Jeugdbescherming en het rapport van de Kinderbescherming is soms of vaak een gewoon overschrijfsel van de Jeugdbescherming. In vaktaal heet het dan dat de Raad de kinderrechter adviseert over een soort beschermingsmaatregel over jou. Net als bij Jeugdbescherming kun je zeggen dat ook deze papieren, deze rapporten van de Raad K. lang niet altijd betrouwbaar en deskundig zijn. Je kunt het ook valsheid in geschrifte noemen of smaad, of laster, smaadschrift, of misschien wel medische desinformatie

## Over KINDERRECHTERS

Die Jeugdbescherming en die Raad Kinderbescherming moeten betrouwbaar zijn over jou en de situatie bij jou thuis. En zo zou ook de kinderrechter betrouwbaar moeten zijn. Maar ook bij die kinderrechter gaat er veel fout. Als er over jou wordt beslist door die kinderrechter, dan heeft die kinderrechter die onbetrouwbare rapporten van Jeugdbescherming en Kinderbescherming al lang gelezen. En als je vader en moeder dan bij die kinderrechter zijn dan krijgen ze heel weinig tijd om wat te zeggen. Want die kinderrechter heeft weinig tijd om over jouw situatie te praten. De kinderrechter onderzoekt weinig en neemt alles aan van Jeugdbescherming en Raad K. We noemen het dan zo: kinderrechters zijn luie, kritiekloze of passieve rechters, de kinderrechters willen er ook geen deskundigen bij hebben. En als er al een rapport van een deskundige, een specialist of een dokter bij de papieren zit, dan wordt er niet naar geluisterd. Kinderrechters in ons land doen niets met bepaalde wetten en ook niet met afspraken (verdragen) met andere landen. Je kunt ze ook tunnelvisie "rechters" noemen: dat is dat rechters maar 1 oorzaak of oplossing zien voor de situatie. Om nog korter te zeggen: "neprechters". De kinderrechter noemt vaak deze woorden: "in het belang van het kind" en "vader en moeder strijden met Jeugdbescherming". En die woorden worden vaak misbruikt om slechte zaken goed te praten als een uithuisplaatsing of een hele slechte bezoeking.

JEUGDBESCHERMING, RAAD KINDERBESCHERMING EN KINDERRECHTERS ZIJN INSTANTIES,  
DIE VEEL SAMENWERKEN OM KINDEREN VAAK JARENLANG UITHUIS TE PLAATSEN.  
DIT IS TE BIZAR VOOR WOORDEN EN UITERST SLECHT VOOR TIENDUIZENDEN KINDEREN EN  
OUDERS IN ONS LAND

